

בש"פ 4075/18 - מדינת ישראל נגד עבדאללה קשוע

בבית המשפט העליון

בש"פ 4075/18

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: עבדאללה קשוע

בקשה שלישית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996
בית המשפט המחוזי מרכז-לוד - ת"פ 3690-03-17

תאריך הישיבה: י"ד בסיון התשע"ח (28.5.2018)

בשם המבקשת: עו"ד שרית רייך-אבניאל
בשם המשיב: עו"ד עבד אבו עמר

החלטה

בקשה שלישית להארכת מעצר לפי סעיף 62(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), ב-90 יום החל מיום 31.5.2018, או עד למתן פסק דין בת"פ 3690-03-17
בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

רקע והליכי המעצר

1. ביום 2.3.2017 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות של נשיאת נשק שלא כדין לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין; ירי באזור מגורים לפי סעיף 340א לחוק העונשין; והיזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 13.1.2017 בסמוך לשעה 2:40 הגיע המשיב לבית עסק בטירה (להלן: המקום), כשהוא אוחז באקדח בכל אחת מידיו, ירה כשישה כדורים כלפי דלת הכניסה וגרם לה נזק. לאחר הירי עזב המשיב את המקום, ובהמשך חזר למקום ואסף את תרמילי הכדורים.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המתנהלים נגדו. הצדדים הסכימו על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, ובית המשפט המחוזי הורה על עריכת תסקיר מעצר. בתסקיר המעצר ציין שירות המבחן כי למשיב הרשעה קודמת בעבירה של החזקת נשק משנת 2012, בגינה ריצה 16 חודשי מאסר בפועל, והתרשם שזו לא היוותה גורם מרתיע וממתן עבור המשיב. שירות המבחן בחן חלופות מעצר בבית אמו או אחותו של המשיב, אולם התרשם כי לא יהיה בפיקוחן כדי להפחית את הסיכון הנשקף מהמשיב באופן מספק. שירות המבחן העריך כי ישנה רמת סיכון משמעותית למעורבות חוזרת בהתנהגות אלימה, וכי ישנה אפשרות "להתלקחות קונפליקט מול מעורבים אחרים". משכך, לא המליץ שירות המבחן על שחרורו של המשיב ממעצר.

המשיב טען כי בתסקיר צוינו עובדות שגויות וכן כי באפשרותו להציע חלופת מעצר נוספת, ועל כן הורה בית המשפט, לבקשת המשיב, על עריכת תסקיר משלים. בתסקיר המשלים מיום 22.6.2017 ציין שירות המבחן כי לא קיבל לידיו פרטים של מפקחים נוספים ולפיכך חזר על המלצתו לפיה אין לשחרר את המשיב לחלופת מעצר. בדיון שהתקיים ביום 12.7.2017, בהעדר חלופת מעצר, הסכים המשיב למעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, וכך הורה בית המשפט המחוזי.

3. בחלוף תשעה חודשים מיום מעצרו של המשיב, לבקשת המבקשת ועל אף התנגדותו של המשיב, הורה בית משפט זה על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 יום נוספים (בש"פ 9112/17). בהחלטתו מיום 27.11.2017 עמד השופט ע' פוגלמן על המסוכנות הנשקפת מהמשיב, הנלמדת מהמיוחס לו בכתב האישום ומתסקיר המעצר בעניינו, וקבע כי אין באי קידומו של ההליך כדי להטות את נקודת האיזון לטובת שחרור המשיב ממעצר.

4. ביום 1.3.2018 הורה בית משפט זה, בהסכמת הצדדים, על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 יום נוספים (בש"פ 1794/18).

השתלשלות האירועים בהליך העיקרי

5. ביום 2.3.2017 הוקרא למשיב כתב האישום, ולבקשת המשיב מתן המענה לכתב האישום נדחה מעת לעת. ביום 12.9.2017 מסר המשיב כפירה כללית בכתב האישום ולבסוף ביום 24.10.2017 מסר מענה מפורט. שמיעת ההוכחות החלה ביום 12.2.2018 ונמשכה בשני מועדים נוספים. עד כה נשמעו 12 עדי תביעה. שלושה דיוני הוכחות נוספים קבועים במהלך חודש יוני 2018.

טענות הצדדים

6. המבקשת טענה כי מעשיו של המשיב, עברו הפלילי, ותסקיר המעצר בעניינו מלמדים על המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו. המבקשת טענה עוד כי העיכוב בשמיעת התיק רובץ בעיקר לפתחו של המשיב, בשל בקשות הדחייה הרבות שהגיש, וציינה כי קבועים שלושה מועדי הוכחות במהלך תקופת ההארכה המבוקשת, בגדרם ניתן להעריך כי תסתיים שמיעת התיק.

7. המשיב טען כי הוא שוקל לבקש לשוב ולהעיד חלק מהעדים ומשכך סבר כי ההליך עוד רחוק מסימו. לפיכך, ונוכח חלוף הזמן, טען המשיב כי יש לבחון את אפשרות שחרורו לחלופת מעצר בבית אמו, וביקש כי החלופה תיבחן על ידי שירות המבחן ועל ידי בית המשפט.

דיון והכרעה

8. לאחר עיון בבקשה ושמיעת טענות הצדדים בדיון, סבורני כי דין הבקשה להתקבל.

9. כידוע, בעת בחינת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים יש לאזן בין הזכות לחירות וחזקת החפות לבין אינטרס השמירה על בטחון הציבור וההגנה על קיומו של הליך משפטי תקין. שני הפרמטרים העיקריים שיש לשקול במסגרת איזון זה הם המסוכנות הנשקפת מהעצור וקצב התקדמות המשפט (ראו, למשל, בש"פ 2010/18 מדינת ישראל נ' פלוני, בפסקה 10 (27.3.2018); בש"פ 7676/17 מדינת ישראל נ' בלחסן, בפסקה 11 (16.11.2017)). יודגש, כי התמשכות ההליכים כשלעצמה אינה טעם מספיק לשחרור ממעצר, ויש לבחון את הסיבות שהובילו לכך ואת הצפי לסיום ההליכים (בש"פ 1149/13 מדינת ישראל נ' קארוט, בפסקה 6 (18.2.2013); בש"פ 418/18 מדינת ישראל נ' בריל, בפסקה 11 (22.1.2018)).

10. המעשים המיוחסים למשיב, נשיאת שני אקדחים שלא כדין, ירי לעבר בית עסק, וחזרתו של המשיב למקום מאוחר יותר על מנת לטשטש את עקבותיו, מלמדים על המסוכנות הנשקפת ממנו. יתרה מכך, מהתרשמות שירות המבחן, יחד עם עברו הפלילי של המשיב, נלמד כי המשיב לא נרתע מהימצאות מאחורי סורג ובריח, וכי קיים בעניינו סיכון גבוה למעורבות חוזרת בפעילות אלימה. עוד יצוין כי שירות המבחן בחן את חלופת המעצר בבית אמו, אותה מציע המשיב כעת, אך מצא כי זו לא תסכון, מכיוון שהמפקחות המוצעות מצמצמות מחומרת העבירות המיוחסות למשיב, וכי אין די בפיקוחן כדי להלום את מסוכנותו של המשיב.

אשר לקצב התקדמות ההליך, זה אמנם לא התנהל בהתאם לצפי של המבקשת בעת הדיון בבקשת הארכת המעצר שנדונה לפני השופט ע' פוגלמן, ואולם עתה, משקבועים שלושה מועדי הוכחות נוספים במהלך תקופת הארכת המעצר הקרובה, ונותרו מספר מצומצם של עדויות שטרם נשמעו, יש לקוות כי ההליך יגיע לסיומו במסגרת תקופה זו. מכל מקום, חלק ניכר מהתמשכות ההליכים נבע מבקשות דחייה מטעם המשיב, ובפרט השתהותו במתן מענה לכתב האישום.

11. בנסיבות אלו, לא שוכנעתי שיש בחלוף הזמן ובהתמשכות ההליכים כדי להטות את הכף לטובת שחרורו.

ממעצר או עריכת תסקיר משלים בעניינו.

12. סוף דבר, הבקשה מתקבלת. מעצרו של המשיב יוארך ב-90 יום החל מיום 31.5.2018, או עד למתן פסק דין בת"פ 3690-03-17 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ט"ז בסיון התשע"ח (30.5.2018).

ש ו פ ט
